

[Ebba Strange]

mindste får en meget mild afdragsordning. Det virker absurd, at disse unge, der har svært ved at komme i gang i deres hjemland, og som lever i fattigdom, regelmæssigt får opkrævninger fra Danmark på afdrag på deres studielån.

Også i andre latinamerikanske lande, f.eks. Uruguay og Argentina, er der brug for lignende støtte. Der kan ud over hjemrejsebilletten også være brug for helt kontant støtte til at klare sig igennem den første tid i sit hjemland.

I forlængelse af den debat om flygtninge, der er og har været i Danmark, må det være en naturlig opgave for danske myndigheder at arbejde konkret for, at de flygtninge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland efter at have opholdt sig her i landet i mange år, får mulighed for at gøre det på rimelige vilkår. En hjemvenden er under alle omstændigheder en psykisk belastning, som ikke kan fjernes, men som måske kan lettes lidt gennem en konkret støtte.

Svar (27/11 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I det initiativ, som regeringen har taget i FN's generalforsamling med henblik på at søge internationale løsninger på verdens flygtningeproblemer, og som blev præsenteret i detaljer i generalforsamlingens 3. udvalg den 7. november 1986, indgår repatriering af flygtninge som et væsentligt element i de løsningsmodeller, man fra dansk side har lagt frem.

Det er en grundlæggende tankegang i det danske forslag, at tilbagevenden til hjemlandet må fremstå som den klart bedste løsning på flygtningens problem såvel ud fra hensynet til flygtningen selv som ud fra generelle betragtninger.

Tilbagevenden må ske frivilligt og må ledsages af de nødvendige forsikringer om, at den vil kunne ske risikofrit, ligesom der bør stilles finansielle midler til rådighed med henblik på at sikre flygtningen en ny start i tilværelsen.

FNs flygtningehøjkommissær (UNHCR) deltager aktivt i bestræbelserne på at formidle repatriering af flygtninge overalt i verden og anvendte i 1985 12,4 mill. \$ til dette formål inklusive bistand til hjemvendte flygtninge.

Regeringens FN-initiativ indebærer bl.a., at der skal stilles yderligere midler til rådighed for flygtningehøjkommissærens virksomhed, og regeringen har for sit vedkommende erklæret sig rede til at øge sit i forvejen meget betydelige bidrag til FN's flygtningearbejde som et led i en øget international indsats.

Spm. nr. S 244

Til *undervisningsministeren* (12/11 86) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til at standse rykkerbreve fra Statens Uddannelsesstøtte til mennesker, der efter mange års eksil i Danmark vender tilbage til Chile?«

Begrundelse

Blandt de flygtninge, der vender hjem til Chile efter omkring 10 års ophold i Danmark, er nogle, der har dansk studiegæld.

Det mest almindelige er, at disse mennesker i Chile er komplet arbejdsløse og heller ikke modtager nogen form for offentlig forsørgelse.

På denne baggrund virker det fuldstændig absurd en gang om måneden at modtage et rykkerbrev fra Statens Uddannelsesstøtte i Danmark med trussel om udpantning.

Jeg er overbevist om, at dette ikke kan være velovervejet, og beder derfor ministeren om at få ændret denne praksis.

Svar (28/11 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Statens Uddannelsesstøtte har ikke hjemmel til at eftergive gæld, heller ikke når det drejer sig om tidligere flygtninge. Tidligere flygtninge får derfor uden hensyntagen til nationalitet eller opholdssted i øvrigt på samme måde som øvrige debitorer, som ikke indgår tilbagebetalingsordninger eller ikke overholder en aftale om afvikling af deres gæld, én, eventuelt et par rykkerskrivelser og endelig en opsigelsesskrivelse med krav om betaling af hele det skyldige beløb.

Hvis den pågældende henvender sig til Statens Uddannelsesstøtte, kan Statens Uddannelsesstøtte dog give lempelser i tilbagebetalingsvilkårene eller give udsættelse med tilbagebetaling blandt andet på grund af ar-